

Ergo si quid amo ludere, te resono.
 Tu Ladae vultum, dignum quoque Pallade cultum
 Induis, et si quid Leda natura reliquit,
 Pulcrius hoc totum geris, o dulcissima, tecum.
 15 Ergo tuum vultum laudans saepissime, multum
 Carmine te nostro, dulcis amica, cano

	Forma tibi, Cum Paridis	quasi Iuno sibi dea iudiciis	fore tunc voluisset, nimis indoluisset.
20	Forma decens Quam miro	cultusque recens tua caro modo	te semper adornat, colit atque reformat.
	Purpureis Cui niveus	ornata notis color, et nitidus	tua forma relucet. se saepe remiscet.
	His animum Nec laetum	vaga cura meum cor cura meum	trahit, urit et angit, sinit esse quod angit.
25	Et pereo Et doleo	quia te careo cum non video	quam mente requiro quam mente requiro.
	Mente requiro Carmine laudo,	te, cui miro teque sub imo	carmine scribo, corde recondo.
30	Nocte, die Corda movet	careo requie mens unde dolet	quia cura latenter patiturque frequen- ter.
	Nam crucior Et vigilat,	mihi quando sopor modicamque negat	dat habere quietem, mihi cura quietem.
	Cor lacerat, Saevus amor	mentemque gravat, qui cuncta, reor,	mihi pervigil hostis, sibi subdit ut hostis.
35	Sic moritur Tunc animo	cum sol oritur, stat cura meo,	mens, utque dies fit, mihi nulla quies fit.
	Namque sibi Et nolens	mens maesta mei fit saepe dolens,	te plangit abesse, quia te scit abesse.
40	Ergo veni, Inpositura gravi	nostroque redi finem requiemque	solamen amori labori.

18: iudiis. 20: mirâ.
dolet, aestuat ardet et angit.

Nach v. 24 noch: Cor patitur, plangit,
37: mesta.